

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/47/2020
Identifikačné číslo spisu: 6215010167
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6215010167.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Martiny Zeleňakovej, v trestnej veci proti obvinenému G. Q. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 29. apríla 2021 v Bratislave, o dovolaní obvineného G. Q. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. júla 2017, sp. zn. 3To/52/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného G. Q. odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) z 8. marca 2017, sp. zn. 9T/73/2015 bol obvinený G. Q. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistenom čase od 15,00 h dňa 11.09.2011 do 06,50 h dňa 12.09.2011 sa vlámal do predajne s rozličným tovarom v obci P. XX tak, že zvesil ľavú časť okna predajne, ktorá sa nachádza vpravo od vstupných dverí, následne nezisteným predmetom prevrátil mrežu okna, túto vyhol a cez vzniknutý otvor vošiel do predajne, odkiaľ odcudzil 10 krabičiek cigariet Marlboro gold orig. v počte 10 balíčkov, 8 krabičiek cigariet Marlboro red, 20 krabičiek cigariet Mars 70, 30 krabičiek cigariet Golden Gate red, 20 krabičiek cigariet LM red LABEL, 15 krabičiek cigariet Paramount red, 4 Vánapo VODKA, alkohol, 10 ks tabaku zn. GULIVERS, 6 krabičiek cigariet LM soft blue, 36 ks Horalky, 5 ks keksy, 5 ks DUTINKY - cigaretové papieriky, 10 ks tabak zn. KOTVA, 12 ks balení kávy MAXIM káva 250 gramov, nápoj Adrenalin v počte 15 ks, 80 ks balení cigaretových papierikov, 14 ks Maxim kávy, 8 krabičiek cigariet Golden Gate 100 blue, 10 ks krabičiek cigariet Golden Gate blue, 18 ks kryštálového cukru, 20 ks Borovička o objeme 0,05 l, 20 ks batérie BCRL6/2p, 12 ks batérie BCLR 03/4p, 28 ks Fresh kolienok, 14 ks Vodka a objeme 0,04 l, 1 ks Vámpo vodky, 3 ks Vámpo borovičky v počte 3 ks, 16 ks ARO bravčového mäsa, 2 ks kúpeľnej šunky o hmotnosti 2 kg, 3 ks Fernet Stocku, 3 ks Karpatské brandy, 4 ks Vodky extra jemnej, syr eidam údený o váhe 1,638 kg, 10 ks smotany na

varenie, 1 ks syr eidam údený, syr eidam tehla o váhe 1,5 kg, 1 ks ARIEL kapsuly, 6 ks mydla CAMAY, 10 ks paštéta HAME majka, 15 ks paštéta HAME svačina, 20 ks Margot, 15 ks WINTERFRESH žuvačky, 6 ks TK plnený kapustový list, 8 ks Giana sardinky tomato, 3 ks Glana sardinky v oleji, 1 ks Napoleon diplomat, 1 ks Hamé Trenč.Párky, 8 ks Hamé májka, 4 ks TK Marca Della o objeme 400 g, 5 ks TK Morca Della o objeme 190 g, 2 ks Shauma šampón, 3 ks Dove SG, 2 ks Palmolive mil, 20 ks Treska v majonéze, 10 ks kuracích stehien, 13 ks kuracích pečienok, 10 ks kuracích rezňov, 8 ks mrazených kurčiat, 6 ks kuracích krídel, 4 ks Pangasio filety, 4 ks Rybie prsty ESVA, 1 ks kačacej pečienky, 25 ks Vodka o objeme 0,05 l, 1 ks RUM, 4 ks Cafe mon cherry, 20 ks nanukov Piknik Tomi vanilka, 30 ks nanukov Piknik Tomi tvaroh, 25 ks nanukov Bambolino jahoda, 10 ks nanukov Cezar, 12 ks nanukov Kubek, 15 ks nanukov Dr. SOOCK pomaranč, z poličky odcudzil finančnú hotovosť vo výške 50,- Eur, celkove krádežou spôsobil majiteľke predajne H. T., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 1.012,88 Eur a poškodením okna škodu vo výške 80,- Eur.

Za to okresný súd uložil obvinenému G. Q. podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 64 mesiacov, pre výkon ktorého ho podľa 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zroveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd prvého stupňa zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 8T/118/2012 zo 7. januára 2013, ktorým bol obvinenému uložený podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 212 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil okresný súd obvinenému aj povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. Bratislava škodu vo výške 1.017,79 Eur.

Proti tomuto rozsudku okresného sudu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením z 19. júla 2017, sp. zn. 3To/52/2017 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

V podanom dovolaní obvinený síce uvádza, že uvedený opravný prostriedok podáva proti vyššie označenému rozsudku okresného súdu, vzhľadom ale na to, že v prejednávanej veci na podklade odvolania obvineného riadne prebehlo odvolacie konanie a obvinený je oprávnený podať dovolanie len voči druhostupňovému rozhodnutiu odvolacieho súdu [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], nie rozhodnutiu súdu prvého stupňa, dospel najvyšší súd k záveru, že ide len o zrejmu nesprávnosť a dovolanie obvineného posúdil ako opravný prostriedok podaný proti naposledy označenému uzneseniu krajského súdu, ktorý podal vo svoj prospech prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Štefana Gajdoša, advokáta so sídlom v Leviciach, SNP 2130/56, a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku.

V dôvodoch podaného dovolania obvinený vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku namietal, že v priebehu celého konania mu nebolo poskytované právo na obhajobu takým spôsobom, ako je garantované Ústavou Slovenskej republiky (ústavným zákonom číslo 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov), pretože v pôvodnom konaní ustanovený obhajca JUDr. Jozef Školník mu neposkytol pomoc v takej miere, aby zostali zachované všetky jeho práva v priebehu celého trestného konania, najmä, aby mal možnosť úplného uplatnenia jeho procesných práv. Obvinený v tejto súvislosti namietal, že nebol dostatočne informovaný o krokoch svojho predchádzajúceho obhajcu, keďže o nich bol informovaný až následne, v dôsledku čoho nemal vedomosť o spôsobe obhajoby, taktike a prípadných zamýšľaných krokoch, konkrétne nemal ani vedomosť o odvolaní

podanom prokurátorom proti rozsudku okresného súdu z 2. marca 2013, ktorému krajský súd vyhovel a uložený trest sprísnil na 64 mesiacov, navyše obvinený nebol predchádzajúcim obhajcom informovaný ani o následne podanom odvolaní v jeho prospech, domnieval sa, že ide o konanie o predchádzajúcom odvolaní, preto sa ani verejného zasadnutia nariadeného na 22. máj 2017 nezúčastnil, avšak pokiaľ by bol obhajcom náležite informovaný, uvedeného verejného zasadnutia by sa zúčastnil. O tom, že predchádzajúci obhajca náležite nekomunikoval s obvineným svedčí, podľa názoru dovolateľa aj fakt, že dotknutý obhajca v odvolacom konaní oznámil krajskému súdu, že obvinený volal z utajeného čísla, a preto nepozná na neho kontakt. Hlbokú nedôveru voči pôvodnému obhajcovi, ako aj neprofesionálny prístup z jeho strany, obvinený, podľa jeho tvrdenia, oznámil predsedníčke senátu okresného súdu v telefonickom rozhovore, v ktorom vysvetlil dôvod svojej neprítomnosti. Zároveň v tejto súvislosti dovolateľ poukázal na skutočnosť, že pôvodne ustanovený obhajca sa nezúčastnil hlavného pojednávania konaného 8. marca 2017, svoju neúčast' ospravedlnil až na telefonickú výzvu predsedníčky senátu okresného súdu, pričom v konečnom dôsledku sa spomínaného hlavného pojednávania zúčastnil iný advokát, ktorý však nemal možnosť dostatočne sa oboznámiť s prejednávanou vecou, hoci obvinený s jeho účasťou súhlasil, keďže sa na hlavné pojednávanie dostavil až z Čiech po vyžiadaní náhradného volna z práce.

Vo vzťahu dovolaciemu dôvodu plynúcemu z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený poukázal na nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia týkajúceho sa uloženia súhrnného trestu. Obvinený v tejto súvislosti namietal, že trest, ku ktorému bol ukladaný súhrnný trest, právoplatne uložený 7. januára 2013 riadne vykonal, a to v čase od 28. januára do 28. mája 2013, preto uloženie súhrnného trestu k nemu, hoci jeho výkon okresný súd do výkonu súhrnného trestu započítal, považoval po tak dlhej dobe za závažné pochybenie súdu a za neprijateľné, v rozpore s článkom 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ale aj článku 4 ods. 1 Protokolu číslo 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd obsahujúcich zákaz dvojitého potrestania za ten istý skutok.

V podstate na základe vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že v úvode označeným rozsudkom okresného súdu bolo porušené jeho právo na obhajobu zásadným spôsobom a zároveň, že dotknuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku spomínané rozhodnutie okresného súdu zrušil vo výroku o vine aj treste a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal, aby okresný súd vec znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Žilina (ďalej tiež „prokurátor“), ktorý uviedol, že obvinenému ustanovený obhajca sa v konaní pred súdom zúčastňoval všetkých pojednávaní s výnimkou jedného prípadu, kedy ho zastúpil obhajca JUDr. Alan Zvara, ktorého obvinený nenamietal, ustanovený obhajca využil všetky dostupné prostriedky v prospech obvineného, obvinený mal možnosť sa s obhajcom radiť o spôsobe a taktike obhajoby, ak s ním nebol spokojný, mohol si obhajcu zvoliť, prípadne vzniesť námietku straty dôvery a požiadať súd o ustanovenie iného obhajcu, prípadne podať sťažnosť na Slovenskú advokátsku komoru, no nič z toho neurobil. Vo vzťahu k námietke obvineného týkajúcej sa nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia prokurátor v podanom vyjadrení uviedol, že vykonanie predchádzajúceho trestu, ku ktorému bol ukladaný súhrnný trest nemá žiaden vplyv na ukládanie súhrnného trestu, napokon vykonaný trest mu bol započítaný do súhrnného trestu uznesením, proti ktorému obvinený sťažnosť nepodal. V podstate na základe vyššie uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného

poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007].

Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu. Je jedným zo základných práv obvineného, ktoré je zakotvené v čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a následne aj v § 2 ods. 9 Trestného poriadku. Porušenie práva na obhajobu je síce dôvodom na podanie dovolania [citované ustanovenie § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku], avšak zákon (Trestný poriadok) pre uplatnenie takéhoto dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu (teda nie každé aj bezvýznamné porušenie tohto práva bez materiálneho dopadu na práva a postavenie obvineného zakladá vyššie označený dovolací dôvod).

Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Trestného poriadku).

Obvinený v podanom dovolaní videl naplnenie vyššie uvedeného dovolacieho dôvodu v podstate tým, že mu v pôvodnom konaní ustanovený obhajca neposkytoval právne služby v požadovanej kvalite.

Na tomto mieste sa však žiada uviesť, že z nezávislosti advokácie (právnickej profesie) na štáte vyplýva, že vedenie obhajoby je vo svojej podstate záležitosťou medzi obhajcom a obvineným, či už mu bol obhajca pridelený v režime právnej pomoci poskytovanej štátom, alebo si ho platí klient sám. Podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sú zmluvné štáty/príslušné vnútroštátne orgány povinné zasiahnuť iba vtedy, ak nedostatky na strane ustanoveného obhajcu sú očividné, alebo ak sú na ne dostatočne upozornené iným spôsobom [rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci Kamasinski proti Rakúsku, Shekhov proti Rusku], pričom to isté platí potom i pre obhajcu zvoleného obvineným (rozsudok vo veci Imbrioscia proti Švajčiarsku).

Z relatívnej nezávislosti výkonu advokátskej praxe vyplýva, že štát advokáta neriadi a nenesie zodpovednosť za jeho činy (rozhodnutie ESLP vo veci Alvarez Sanchez proti Španielsku). Pokiaľ sa však obhajca dopustí zjavnej procesnej chyby, v dôsledku ktorej by malo dôjsť k odmietnutiu podaného opravného prostriedku, mal by príslušný súd prijať určité pozitívne opatrenia - napr. vyzvať právneho

zástupcu, aby svoj omyl napravil (rozsudok ESLP vo veci Czekalla proti Portugalsku, Andreyev proti Estónsku).

Z uvedeného je teda zrejmé, že súdy v zásade nemajú povinnosť zasahovať do vzťahu medzi klientom (obvineným) a obhajcom a ani posudzovať, či hodnotiť kvalitu poskytovaných právnych služieb, preto nespokojnosť obvineného s právnymi službami poskytovanými obhajcom dovolací dôvod plynúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku spravidla nenapĺňa.

Zásah súdov do vzťahu medzi obvineným a obhajcom by bol na mieste až v prípade skutočne intenzívne nekvalitne poskytovaných právnych služieb, kedy by bolo zlyhanie obhajcu očividné, neprehliadnuteľné, na prvý pohľad zrejmé, čo však nie je prípad prejednávanej veci.

Z predloženého spisu je zrejmé, že v pôvodnom konaní ustanovený obhajca sa zúčastňoval jednotlivých úkonov trestného konania vrátane konania pred súdom, vypočúvaným svedkom kládol otázky, podával v mene obvineného opravné prostriedky, pričom obvinený osobu obhajcu nenamietal, nepožiadaval súd o jeho oslobodenie od povinnosti obhajovania ustanoveného obhajcu, nesťažoval sa na obhajcu a s jeho zastúpením advokátom JUDr. Alanom Zvarom na jednom hlavnom pojednávaní súhlasil. Nič nenasvedčuje tomu, že by obvinený pri telefonickom rozhovore so sudkyňou prezentoval svoju nespokojnosť s obhajcom, keďže tak neurobil ani písomne a ani ústne na pojednávaní. Obdobne tak skutočnosť, že obvinený komunikoval s obhajcom z utajeného čísla o nedostatočnej komunikácii obhajcu, keďže takto komunikovať sa obvinený rozhodol sám, nesvedčí.

Navyše podľa § 371 ods. 4, veta prvá, Trestného poriadku dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Obvinený v pôvodnom konaní, a to ani pred odvolacím súdom, nekvalitu poskytovaných právnych služieb obhajcom nenamietal, preto túto skutočnosť vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 371 ods. 4 Trestného poriadku už nemôže úspešne v dovolacom konaní použiť. Ak totiž obvinený v skorších štádiách trestného konania rezignuje na možnosť využitia opravných prostriedkov, ktorými by mohol dosiahnuť nápravu ním tvrdeného porušenia jeho práv, nemôže sa ich nápravy potom domáhať v dovolacom konaní.

Vyššie uvedenými námietkami teda obvinený dovolací dôvod plynúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zjavne nenaplnil.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa názoru obvineného k naplneniu uvedeného dovolacieho dôvodu došlo tým, že mu bol v prejednávanej veci uložený súhrnný trest k trestu, ktorý už dávnejšie v celom rozsahu vykonal, pričom v takomto postupe súdov nižšieho stupňa videl porušenie zásady „nie dvakrát o tej istej veci“ plynúcej z ustanovení článku 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ale aj článku 4 ods. 1 Protokolu číslo 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa článku 50 ods. 5, veta prvá, Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby.

Podľa článku 4 ods. 1 Protokolu číslo 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní podliehajúcim právomoci toho istého štátu za trestný čin, za ktorý už bol oslobodený alebo odsúdený konečným rozsudkom podľa zákona a trestného poriadku tohto štátu.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného poriadku ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad (§ 42 ods. 2, veta prvá, Trestného poriadku).

Podľa § 42 ods. 3 Trestného poriadku ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený alebo ak skorší rozsudok bol vydaný súdom iného členského štátu Európskej únie.

Vzhľadom na to, že súd ukladajúci súhrnný trest po zistení podmienok pre jeho uloženie (§ 42 ods. 1 Trestného poriadku) zároveň zruší výrok o predchádzajúcom treste (§ 42 ods. 2 Trestného poriadku), páchatel' trestného činu, ktorému je súhrnný trest ukladaný, a do ktorého navyše sa mu pôvodne vykonaný trest započíta, nie je dvakrát potrestaný za to isté konanie. Takýmto postupom preto k porušeniu zásady „nie dvakrát o tej istej veci“ nedochádza.

Aj napriek splneniu podmienok pre ukládanie súhrnného trestu sa takýto trest neuloží, ak je predchádzajúce odsúdenie zahladené, alebo ide o odsúdenie súdom iného členského štátu, čo nie je prípad prejednávanej veci.

Vyššie uvedenými dôvodmi preto obvinený dovolací dôvod plynúci z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku zjavne nenaplnil.

Vzhľadom na to, že obvinený G. Q. skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.